

Aand

Jakob Bruda Bull

Vesleblakken

I en liten stue langt fra bygdens stak og strid,
 høstes barnelek og latter når iblant da gullik forbi.
 Men en dag bröt sorgen inn i gledens harmoni,
 Veslegutten var blitt syk og lå i feberfantasi.
Langt det var til doktor, kanskje livet snart var slutt,
 Hjelpen måtte hentes for å redde veslegutt,
 Nede i stallen sto en snill og trofast kamerat:
 « Kjære Vesleblakken, du må ta den lange veien fatter

Blakken drar avsted på Livets aller lengste vei,
 og han tenker: « Jeg vil gjøre alt og bringe hjelp til deg. »
 Lyse minner dukker frem, han husker alle dem,
 hver gang han med Veslegutt på rygg ~~fra~~ marker travet hjem
 Snart er de i bygden fremme, doktor hentes ned.
 Men den vei tilbake ble nok lenger enn hit ned.
 Lunge bakker ble for mye, men det gikk til slutt.
tenk at slik han måtte hjem med hjelp og liv til Veslegutt
 Blakken reddet livet for sin aller beste venn,
 men av Blakkens eget liv var siste dagen runnet hen
 « Så tellk de kjære Blakken, du min aller beste venn,
 Aldrig får jeg se deg, aldrig klappe deg igjen. »